

Гр. Ксенічу Володимирі Костянтиновичу

Київський національний університет імені Тараса Шевченка детально ознайомившись з Вашим запитом на отримання публічної інформації від 04.02.2021р. щодо отримання звіту про діяльність органів студентського самоврядування за 2018-2020р.р., повідомляє наступне.

При виконанні статутних завдань Київський національний університет імені Тараса Шевченка здійснює свою діяльність у суворій відповідності з вимогами норм законодавства України про інформацію, про доступ до публічної інформації та про звернення громадян на засадах відкритості, прозорості і верховенства права, суворо дотримуючись прав суб'єктів персональних даних, запитувачів публічної інформації.

Згідно з ч.2 та 3 ст.34 Конституції України, «Кожен має право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб - на свій вибір. Здійснення цих прав може бути обмежене законом в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя».

Згідно з частиною першою статті 19 Закону України «Про доступ до публічної інформації» від 13.01.2011 року № 2939-VI (далі – Закон України «Про доступ до публічної інформації»): «Запит на інформацію - це прохання особи до розпорядника інформації надати публічну інформацію, що знаходиться у його володінні».

Пунктом 1 ч. 1 ст. 22 Закону України «Про доступ до публічної інформації» водночас передбачено, що розпорядник інформації має право відмовити в задоволенні запиту серед іншого у разі, якщо він не володіє і не зобов'язаний відповідно до його компетенції, передбаченої законодавством, володіти інформацією, щодо якої зроблено запит.

Системний аналіз змісту наведених норм вказує на те, що не може розглядатися як запит на публічну інформацію вимога, спрямована на

одержання інформації, якщо її задоволення передбачає створення розпорядником інформації.

Аналогічна правова позиція викладена у пункті 1 Постанови Пленуму Вищого адміністративного суду України «Про практику застосування законодавства про доступ до публічної інформації» від 29.09.2016 року № 10, у пункті 1 якої зазначено, що: «Не є інформаційним запитом звернення, для відповіді на яке необхідно створити інформацію, крім випадків, коли розпорядник інформації не володіє запитуваною інформацією, але зобов'язаний нею володіти» (пункт 1 частини першої статті 22 Закону № 2939-VI).

За своїм змістом Ваша вимога, адресована Київському національному університету імені Тараса Шевченка та/або його структурним підрозділам, передбачає необхідність створення інформації, різної за змістом, правовим режимом обробки, способами збереження і надання, включаючи персональні дані студентів та/або співробітників Київського національного університету імені Тараса Шевченка та службову інформацію.

При цьому, як випливає з буквального змісту норми, передбаченої у ч. 2 ст. 2 Закону України «Про доступ до публічної інформації»: «Цей Закон не поширюється на відносини щодо отримання інформації суб'єктами владних повноважень при здійсненні ними своїх функцій, а також на відносини у сфері звернень громадян, які регулюються спеціальним законом».

Згідно з преамбулою до Закону України «Про звернення громадян» від 02.10.1996 року № 393/96-ВР: «Цей Закон регулює питання практичної реалізації громадянами України наданого їм Конституцією України права вносити в органи державної влади, об'єднання громадян відповідно до їх статуту пропозиції про поліпшення їх діяльності, викривати недоліки в роботі, оскаржувати дії посадових осіб, державних і громадських органів. Закон забезпечує громадянам України можливості для участі в управлінні державними і громадськими справами, для впливу на поліпшення роботи органів державної влади і місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності, для відстоювання своїх прав і законних інтересів та відновлення їх у разі порушення».

Як випливає зі змісту норми, передбаченої у ч. 1 ст. 1 згаданого Закону: «Громадяни України мають право звернутися до органів державної влади, місцевого самоврядування, об'єднань громадян, підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності, засобів масової інформації, посадових осіб відповідно до їх функціональних обов'язків із зауваженнями, скаргами та пропозиціями, що стосуються їх статутної діяльності, заявою або клопотанням щодо реалізації своїх соціально-економічних, політичних та особистих прав і законних інтересів та скаргою про їх порушення».

Відповідно до ч. 1 ст. 5 Закону України «Про звернення громадян»: «Звернення адресуються органам державної влади і органам місцевого

самоврядування, підприємствам, установам, організаціям незалежно від форми власності, об'єднанням громадян або посадовим особам, до повноважень яких належить вирішення порушених у зверненнях питань.

Аналіз змісту вказаних норм вказує на те, що сфера дії норм Закону України «Про звернення громадян» обмежується відносинами, пов'язаними з направленням, розглядом та вирішенням звернень громадян, а також іноземців та осіб без громадянства, які на законних підставах перебувають на території України.

Виходячи з викладеного вище та керуючись приписами норм, передбачених у ч. 2 та 3 ст. 34 Конституції України, ч. 2 ст. 2, ч. 1 ст. 19, п. 1 ч. 1 ст. 22 Закону України «Про доступ до публічної інформації», ч. 1 ст. 1, ч. 1 ст. 5 Закону України «Про звернення громадян», розгляд і задоволення Ваших вимог не підпадає під дію згаданих законів, а відтак не підлягає задоволенню.

Проректор

О.І. Жилінська